

[Statsministeren]

Jeg vil føje til, at jeg egentlig tror, at der er endnu mere grund til at lykønske vore venner på Grønland, som for lang tid siden er gået ind i en fornuftig, praktisk aftale med os hernede, der går ud på et betydeligt fællesskab om efterforskningen – og den er kostbar – og udvindingen af råstofferne i den grønlandske undergrund. Vi har et godt arrangement med Grønland, og det er vi enige om at fortsætte. Vi foretager i nær fremtid nogle få fornuftige justeringer, som er fremadrettede, men det virker, som det skal, og det bliver forhåbentlig til fordel for vore venner på Grønland.

Også hr. Jacob Lindenskov var inde på sagen om Færøerne og undergrunden, og han fremhævede med rette, at den ordning, som nu er på vej, faktisk er direkte forudset af 1948-hjemmestyreloven, der jo er opdelt i to afsnit: de sager, som allerede dengang overførtes til hjemmestyrets domæne, og sager, som senere, når man var enige om det, kunne blive det. Her er netop undergrunden et af de store spørgsmål, og det finder vi forhåbentlig nu en løsning på.

Jeg var meget glad for, at hr. Jacob Lindenskov fremhævede, at der selvfølgelig i fremtiden bliver tale om et tæt samarbejde mellem færøske og danske myndigheder, eksperter og videnskabsmænd og alt, hvad der skal til på dette felt, og det bliver der utvivlsomt også mellem de færøske landsstyremyndigheder og danske virksomheder. Danske virksomheder kan ikke juridisk formelt få en fortrinsret, men det gør heller ikke så meget, for det har de alligevel, fordi de er danske; sådan oplevede jeg hr. Jacob Lindenskovers indlæg, og det er jeg glad for.

Hr. Breckmann var inde på de forhandlinger, der jo pågår med England om det store og spændende Rockall-plateau, og jeg vil gerne give tilsagn om, at den danske regering med al styrke i det fortsatte forløb vil støtte Færøerne i varetagelsen af Færøernes naturlige interesser i denne vigtige sag.

Hr. Svend Auken tog ordet i dag, og jeg vil ikke skjule, at jeg var lidt rystet. Udenrigsministeren har svaret hr. Svend Auken, men jeg kan ikke forbigå hr. Svend Aukens indlæg. Det har jo altså sin helt naturlige og afslappede begrundelse i, at når vi i de seneste uger har forhandlet med nogle af vore venner, regeringerne i de andre 11 lande, har disse forhandlinger

været varetaget af udenrigsministeren og undertegnede. Kort sagt: Jeg er vidende, og jeg har deltaget.

Hr. Svend Auken havde det synspunkt, at der foreligger manglende klarhed om Danmark og EF, og hr. Svend Auken sagde, at den var ligefrem katastrofal, denne mangel. Jeg synes, at hr. Svend Auken forbisser, at vi jo har lagt en slagplan og en tidsplan, som går ud på, at vi har ønsket at vinde tid, fordi vi havde behov for tid.

Det havde vi navnlig, fordi vi følte, at det var en strategisk fordel i forhold til vore 11 partnere, som til sidst skal hjælpe med at finde en ordning, der er fuldt tilfredsstillende for Danmark. Derfor har vi sagt – og det gjorde vi umiddelbart efter den 2. juni – at nu skal vi have skrevet en hvidbog, som giver en saglig, juridisk fremstilling af alle komplikationerne. Derefter fører vi for alvor intense forhandlinger i et forum, som omfatter regeringen og partierne, med henblik på forhåbentlig i fællesskab at kunne opstille et dansk oplæg, som har bred tilslutning, og som vi så vil forelægge for vore 11 partnere.

Hr. Svend Auken sagde en ting, som jeg er fuldstændig enig i. Hr. Svend Auken sagde: Vi skal ikke stemme om det samme to gange. Så sagde jeg til mig selv: Hvor er det, du har hørt det før? Jo, sagde jeg så, det har du jo selv sagt så tit. Det har jeg også, og det har hr. Nyrup Rasmussen og det har udenrigsministeren sagt, det har vi i og for sig alle sagt. Sådan må det være. En ny folkeafstemning forudsætter et nyt grundlag. Jeg kan skære det endnu tydeligere ud – undskyld udtrykket – i beton: Ellers bliver der ingen ny folkeafstemning.

Jeg vil ikke sige, at det har jeg aftalt med hr. Svend Aukens parti, men det er også hr. Svend Aukens partis opfattelse, og den samme opfattelse har de fleste andre her i Folketinget. Det behøver vi ikke at føre en lang snak om, det er en selvfølge. Regeringen vil ikke foreslå en folkeafstemning nr. 2, medmindre der foreligger et nyt grundlag, for ellers kan vi ikke være bekendt at bede danske vælgere tage stilling igen.

Derfor vil jeg også sige, at nu er det altså tæt på, at hvidbogen kommer. Det varer et døgn, måske to eller tre – vi håber, det bliver lynhurtigt, nu er det bare en sag om at få det klart trykkemæssigt, så kan vi tilstille Folketinget og offentligheden den. Så har vi noget at gå ud